caro cōtinue ligata scꝫ ꝑ timorem dei ꝑ
ei⁹ amorē ⁊ pudorē peccandi ¶ Prop
ter timorem qꝛ de⁹ est iustus ⁊ iuste pec
catorem iudicat ad penam perpetuam.
Hec est cathena prima cū qua caro mi-
sera ligeť ne deū offendat ⁊ salutem ꝓ
priam perdat. ¶ Secunda cathena est
amor dei: qꝛ hō teneť ipm̄ super oīa di
ligere etiam plus q̄ȝ seipm̄. ꝓpter eius
amorem teipm̄ debes refrenare a viciis
⁊ cōcupiscētiis cauere. Et quare d̄bes
ipm̄ intim̄ diligere. Certe qꝛ te creauit
te plasmauit. te ad silitudinē suā fecit
te redemit: ⁊ vitā eternā dabit ¶ Ter
cia cathena ē pudor hoīs peccare in con
spectu dei. qꝛ oīa videt etiā minimā co
gitationē quā in corde habes. ꝓpter ista
tria homo dꝫ seipm̄ cohibere nullo mō
deū ꝑ peccatū offendere ¶ Senescall⁹
est hō cui tradidit aīam cū quinq̄ȝ sensi
bus ⁊ carnem sic dedit ad regenduꝫ vt
ꝓ eis rn̄deat qn̄ dn̄s nr̄ ihesus xp̄s ad
iudiciū venerit. Sꝫ miser hō qui nō di
ligit deū cathenas frangit. qꝛ postponit
dei timorē nō curat cogitare ꝙ iusto iu
dicio hoīem eternaliť damnat. postpo-
nit dei amorē. nō curat pēsare quāta iu-
dicia amoris ei ostēdit: ꝙ euꝫ de nihilo
plasmauit ad eius silitudinem fecit. eū
sua imagīe diuīa decorauit. ꝓ eo se hu
miliauit. naturā nr̄am assumpsit. ꝓprio
sanguine eū redemit Nec pudorem pec
candi coraꝫ dn̄o deo suo habuit. Oia
in contrariu perpetrat ⁊ aīam suam occi
dit. iō cum venerit dies iudicii tūc ap-
parebit peccator ⁊ nō poterit ad obiec-
ta rn̄dere. Tunc de⁹ tradet eum tortori
bus infernalibꝫ sicut ipse testať Mat.
xv. Ite maledicti in ignem eternum.
Studeamus ergo ante oīa aīam a pec-
cato custodire si desideramus ad eťnaꝫ
vitam peruenire.

¶ De inexecrabili dolo vetularum
¶ Capitulum. xxviii.

Imperatrix quedā
erat in cuius imperio erat quidā miles
qui nobilem vxorē ⁊ castā atq̄ȝ decoraꝫ
habebat. Contigit ꝙ miles ad peregri
nādum ꝑrexit: sed prius vxori dixerat
Nullum custodē vltra te dimitto quia
satis credo ꝙ non indiges. Parato co
mitatu abiit. vxor vero caste viuēdo do
mi remansit. Accidit semel ꝙ precibus
compulsa cuiusdam sue vicine epulan
di causa domū eius ingrederetur quo
peracto ad ꝓpria remeauit: quam q̄daꝫ
iuuenis aspectam ardēti amore cepit a-
mare: ⁊ plurimos nūcios ad eaꝫ direx
it cupiens ab illa quantū ardebat ama
ri. Quibus contēptis eum penit⁹ spre
uit. Ille vero se omnino contemptū vi-
dens adeo dolēs efficitur ꝙ infirmabať.
Sepe tamen illuc ibat sed nihil ei va-
luit eo ꝙ domina ꝑ oīa eum spreuit Ac
cidit quadam die ꝙ versus ecclesiam ꝑ
rexit dolens ac tristis: obuiam ei habu
it quandam vetulam in proposito sanc
tam reputatam: que cum iuuenem tri-
stem vidisset: causam tante tristicie ab
eo quesiuit. At ille. Quid ꝓdest mihi
tibi narrare. At illa. Oportet ꝙ vuln⁹
tuum detegas si operā medicantis ex-
pectas Jō dic mihi causam tāti dolo
ris cū dei adiutorio te curabo. Juuēis
cū h̄ audisset ostēdit ei q̄uo dn̄am dilex
it. Ait vetula. Perge cito ad domū tu
am qꝛ infra breue tp̄s te curabo His dic
tis iuuenis ad domū ꝑrexit ⁊ vetula ad
ꝓpria remeauit. Vetula ista quandam
caniculā habebat: quā duobꝫ diebꝫ ie
iunare coegit ⁊ die tercia paneꝫ sinapi
confectū canicule ieiunāti dedit: queꝫ
cū gustasset p̄ amaritudine oculi ei⁹ la
crimabātur tota die. Tūc vetula ad do
mū dn̄e ꝑrexit cū canicula quaꝫ iuuenis
dilexit iam. Statiꝫ a dn̄a ē honorifice
suscepta: eo ꝙ reputabať sancta. Duꝫ

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-91/0036
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG